

*Afscheid nemen, dat wil je niet,
het doet pijn, geeft veel verdriet.
Afscheid nemen was deze keer,
het is goed, vecht maar niet meer.*

Bedroefd, maar dankbaar voor alles wat zij voor ons gedaan en betekend heeft, geven wij u kennis van het heengaan van

Marietje Benders-Meulendijks

echtgenote van

Marinus Benders †

☆ 9 februari 1925

† 3 december 2020

Willy Benders
Gerrie Benders-Weekers
Lilianne en Robert, *Sara*

Maarten Benders
An Benders-van der Vorst
Mike en Debby, *Demi, Milan*
Dennis †

Theo Benders †
Rieky Benders-van der Heijden
Twan
Ellen en Marc, *Brent, Vince*

Anton Benders
Marion Benders-Claus

Marjan van Meelis-Benders
Dirk van Meelis
Niels en Lyone
Femke en Tommy

Nassastraat 30
5707 HM Helmond

De crematiedienst zal, door covid-19, op dinsdag 8 december, in kleine kring, plaatsvinden.

95 jaar is ze geworden, nooit echt ziek geweest.

Hoe bijzonder vandaag de dag te sterven van ouderdom en er tot het laatste moment bij kunnen blijven.

Tot het laatst heeft ze met iedereen nog kunnen kletsen en vele mooie herinneringen kunnen delen.

Wat heeft ze genoten van de continu aandacht en bezoek in haar laatste weken, het heeft haar ook enorm gesteund en geholpen het laatste stukje van haar reis te maken.

Moeder was een echte levensgenieter, hield van Spanje, zon en zee, mooie spulletjes, zag er altijd mooi uit, wekelijks naar de kapper, ze hield van lekker eten een drankje en gezelligheid. Graag had ze mensen om zich heen, haar gezin, familie, vriendinnen en vrienden.

Iedereen was altijd welkom, je kwam nooit vaak genoeg.

Als je dan langs kwam maar hopen dat ze thuis was, ze was ook graag op pad!

Tot haar 92e heeft ze zelfstandig gewoond en met liefde gezorgd. Na haar val en haar gebroken heup werd er voor haar gezorgd, dat kon ze maar moeilijk accepteren, het was niet makkelijk voor haar. Ze zei dan ook: "Als ik weer kan lopen, dan ga ik weer naar huis..."

Uiteindelijk is ze gaan slapen en slapen... en dan verraste ze iedereen weer en was ze haar kerstdiner al aan het doornemen. Uiteindelijk is ze in slaap gekomen en is het kaarsje langzaam gedoofd.

Maar wat was ze een sterke en bijzondere dame!

Lieve moeder, lieve oma,
Houdoe en tot ooit!

